

मकवानपुरबाट प्रकाशित लोकप्रिय 'क' वर्गीको पत्रिका

साझाकुरा

राष्ट्रिय दैनिक

www.sajhakuranews.com

सामाजिक तथा सांस्कृतिक सद्भाव कायम राख्ने।

- सबै धर्म, भाषा र संस्कृतिको सम्मान गरौं,
- विविधतामा एकताको भावना विकास गरौं,
- जातीय, धार्मिक तथा क्षेत्रीय विभेद त्यागौं,
- चाडपर्व र उत्सवहरू मिलेर मनाऔं,
- घृणा फैलाउने, अफवाह र भ्रामक सूचनाबाट सचेत बनौं,
- संवाद, सहकार्य बढाऔं,
- आपसी समझदारी कायम गरौं,
- शान्ति, सहिष्णुता र भाइचाराको संस्कृति प्रवर्द्धन गरौं।

विविधतामा एकता, सद्भाव र सहिष्णुता

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

बालबालिका हराउनेमा चितवन र मकवानपुर 'रेड जोन'

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २२ चैत/बागमती प्रदेशमा आर्थिक वर्ष २०७९/८० देखि चालु आर्थिक वर्षको मंसिरसम्मको तथ्यांक हेर्दा चितवन र मकवानपुरमा सबैभन्दा बढी बालबालिका हराएका छन्। काभ्रे, धादिङ र सिन्धुली जिल्लामा बढी संख्या रहेको छ भने रसुवा र रामेछापमा भने तुलनात्मक रूपमा बालबालिका हराउने घटना न्यून देखिएको छ। चितवनमा मात्र आर्थिक वर्ष २०७९/८० देखि चालु आर्थिक वर्षको मंसिरसम्म ५ सय ३३ जना बालबालिका हराएको प्रहरी तथ्यांक छ। यी वर्षहरूमा हराएका बालबालिकामध्ये ५ सय १७ जना बालबालिका फेलापरे पनि १६ जना बालबालिका अझै सम्पर्कविहीन अवस्थामा रहेको प्रदेश प्रहरीको तथ्यांकमा उल्लेख गरिएको छ। चितवनमा आर्थिक वर्ष २०७९/८० मा बालक ३४ जना र बालिका १ सय ५ जना गरी १ सय ३९ बालबालिका हराएका थिए।

३ जना बालक र ८ जना बालिका गरी ११ जना बालबालिका फेलापार्न सकेको छैन।

मकवानपुर जिल्लामा मात्र आर्थिक वर्ष २०७९/८० देखि चालु आर्थिक वर्ष २०८२/८३ को मंसिरसम्म बालक ८३ जना र बालिका २ सय ७० जना गरी ३ सय ५३ जना बालबालिका हराए। जसमध्ये प्रहरीले बालक ८२ जना र बालिका २ सय ४१ जना फेलापारे पनि अझै ७ जना बालबालिका फेलापार्न सकेको छैन। मकवानपुरमा आर्थिक वर्ष २०७९/८० मा बालक ३४ जना र बालिका ८५ जना गरी १ सय १९ जना बालबालिका हराएका थिए। जसमध्ये प्रहरीले राम्रै सफलता हात पार्यो। आर्थिक वर्ष २०८०/८१ मा १९ बालक र ८४ जना बालिका गरी १ सय ३ जना बालबालिका हराए जसमध्ये प्रहरीले १८ बालक र ८५ जना बालिका गरी १ सय २ जना हराएका बालबालिका फेला पारे पनि अझै २०८१/८२ मा २३

बालक र ७१ बालिका गरी ९४ जना बालबालिका हराएको प्रहरीको तथ्यांक छ। चालु आर्थिक वर्षको ५ महिनामा मकवानपुरमा ७ बालक र ३० बालिका गरी ३७ जना बालबालिका हराएका छन्। सिन्धुलीमा आर्थिक वर्ष २०७९/८० देखि चालु आर्थिक वर्ष २०८२/८३ को मंसिरसम्म बालक ४४ जना हराउंदा बालिकाको संख्या भने बालकको संख्याको तुलनामा तेब्बर भन्दा बढी १ सय ६० जना रहेका छन्। यी वर्षहरूमा बालक र बालिका गरी २ सय ४ जना हराएका थिए। यद्यपि, प्रहरीले सिन्धुलीमा हराएका ती बालबालिकामा अधिकांश फेला पारेको छ। प्रहरीले हराएका बालबालिकामध्ये ४३ जना बालक र १ सय ५९ जना बालिका गरी २ सय २ जना बालबालिका फेलापारेको छ।

हराएमाथि १ बालक र १ बालिका गरी २ जना बालबालिका भने अझै फेला परेका छैनन्। र

मिसेछापमा आर्थिक वर्ष २०७९/८० देखि चालु आर्थिक वर्ष २०८२/८३ को मंसिरसम्म १८ जना बालक र ३१ जना बालिका गरी ४९ जना बालबालिका हराएका छन्। जसमध्ये अधिकांश फेला परेपनि १ बालक र १ बालिका गरी २ जना अझै फेलापरेका छैनन्। दोलखामा आर्थिक वर्ष २०७९/८० देखि चालु आर्थिक वर्ष २०८२/८३ को मंसिरसम्म बालक ४१ जना र बालिका ४२ जना गरी ८३ जना बालबालिका हराएका थिए। जसमध्ये ४० बालक र ४२ जना बालिका गरी ८२ जना बालबालिका फेलापारे पनि १ जना बालक अझै फेला परेको छैनन्। काभ्रेमा आर्थिक वर्ष २०७९/८० देखि चालु आर्थिक वर्ष २०८२/८३ को मंसिरसम्म बालक ५४ जना र बालिका १ सय ५२ जना हराएका थिए। जसमध्ये ५३ बालक र १ सय ४९ जना बालिका फेला परेको भएपनि अझै १ बालक र ३ बालिका गरी ४ जना बालबालिका फेलापार्न नसकेको प्रहरीको तथ्यांक

छ। काभ्रेमा आर्थिक वर्ष २०७९/८० मा ९ बालक र ४८ जना बालिका गरी २३ जना बालबालिका हराएका थिए। जसमध्ये ९ बालक र ४७ जना बालिका फेलापारे पनि १ बालिका फेला परिनन्।

सिन्धुपाटनको कमा आर्थिक वर्ष २०७९/८० देखि चालु आर्थिक वर्ष २०८२/८३ को मंसिरसम्म २७ बालक र ८१ बालिका गरी १ सय ८ जना बालबालिका हराए। जसमध्ये २६ बालक र ७९ बालिका फेलापार्दा १ बालक र २ बालिका गरी ३ जना फेलापार्न सकेनन्। नुवाकोटमा आर्थिक वर्ष २०७९/८० देखि चालु आर्थिक वर्ष २०८२/८३ को मंसिरसम्म बालक २८ जना र बालिका १ सय १४ जना गरी १ सय ४२ जना बालबालिका हराएका छन्। जसमध्ये २७ बालक र १ सय १३ बालिका गरी १ सय ४० जना बालबालिका फेलापारे तर, २ बालक अझै फेलापरेका छैनन्।

धादिङमा आर्थिक वर्ष २०७९/८० देखि चालु आर्थिक वर्ष २०८२/८३ को मंसिरसम्म ३२ जना बालक र ९७ जना बालिका गरी १ सय २९ जना बालबालिका हराए। जसमध्ये ३१ बालक र ९४ जना बालिका फेला परेपनि अझै ४ जना बालबालिका फेला परेका छैनन्। ती फेला नपरेका ४ जना बालबालिकामध्ये १ बालक र ३ बालिका छन्। र सुनसरीमा आर्थिक वर्ष २०७९/८० देखि चालु आर्थिक वर्ष २०८२/८३ को मंसिरसम्म ४ बालक र १९ बालिका गरी २३ जना बालबालिका हराए। जसमध्ये ३ बालक र १८ बालिका फेलापारे भने १/१ बालक र बालिका फेला परेका छैनन्।

कार्यालय समय बिहान ९ बजेदेखि बेलुका ५ बजेसम्म कायम

शनिबार र आइतबार बिदादिने सरकारको निर्णय

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २२ चैत/सरकारले सातामा दुईदिन सरकारी बिदादिने निर्णय गरेको छ। आइतबार बसेको मन्त्रिपरिषद् बैठकले शनिबार र आइतबार दुईदिन बिदादिने निर्णय गरेको हो। यो बिदा सरकारी कार्यालय र शैक्षिक संस्थाको हकमा लागू हुनेछ।

पेट्रोलियमपदार्थको आपूर्तिमा देखिएको असहजताका कारण यस्तो निर्णय गरेको सरकारको प्रवक्ता समेत रहेका शिक्षामन्त्री सन्त शम्शेर पोखरेलले जानकारी दिए। निर्णय २३ चैत सोमबारदेखि लागू हुने उनको भनाइ छ। यो निर्णयसँगै अब सरकारी कार्यालयहरू बिहान ९ बजेदेखि साँझ ५ बजेसम्म सञ्चालन हुनेछन्। तर, शैक्षिक संस्थाको हकमा भने यो समय लागू हुने छैन, अर्थात् साँझको समय कायम हुनेछ।

पेट्रोलियमपदार्थको बढ्दो आयात र वातावरण प्रदूषणलाई न्यूनीकरण गर्न सरकारले पुराना डिजेल तथा पेट्रोल गाडीलाई विद्युतीय सवारीमा रूपान्तरण गर्न पाउने नीतिगत निर्णय गरेको छ।

बैठकले यस्तो रूपान्तरणका लागि आवश्यक पर्ने कानुनी गौठो फुकाउन र उचित प्रवन्ध मिलाउन

सम्बद्ध निकायलाई निर्देशन दिने निर्णय गरेको हो।

मन्त्रिपरिषद् बैठकले वातावरण संरक्षण र इन्धन खपत कम गर्ने उद्देश्यले यो निर्णय गरेको प्रवक्ता पोखरेलले बताए। हाल पुराना इन्धनयुक्त सवारीसाधनलाई विद्युतीयमा परिवर्तन गर्दा दर्ता, नवीकरण र प्राविधिक मापदण्डका विषयमा स्पष्ट कानुनी व्यवस्था नहुँदा सवारी घनीले समस्या भोग्दै आएका थिए। सरकारको यो निर्णयसँगै अब पुराना गाडीलाई कवाडीमा फाल्नुको साटो कमखर्चमा वातावरणमैत्री बनाउन सकिनेछ। प्रवक्ता पोखरेलले भने, 'डिजेल तथा पेट्रोल गाडीलाई विद्युतीय गाडीमा परिवर्तन गर्नका लागि आवश्यक कानुनी व्यवस्था मिलाउने निर्णय भएको छ। यसले एकातिर इन्धनको परनिर्भरता घटाउनेछ भने अर्कोतिर नेपालको नवीकरणीय ऊर्जा (विद्युत) को खपत बढाउन मद्दत गर्नेछ।'

यसअघि 'असफल भएको थियो सातामा दुईदिन बिदादिने निर्णय' सरकारले इन्धन खपत घटाउने र आर्थिक मितव्ययिता अपनाउने उद्देश्यले सातामा दुईदिन सार्वजनिक बिदा दिने निर्णय गरेको थियो।

तर, यो निर्णय अहिले नयाँजस्तो लागेपनि विगतमा प्रयोगमा न्याएर असफल भएको थियो। आइतबारको मन्त्रिपरिषद् बैठकले सोमबारदेखि नै लागू हुनेगरी शनिबार र आइतबार दुईदिन सार्वजनिक बिदादिने निर्णय गरेको हो। सरकारका प्रवक्ता एवं शिक्षामन्त्री पोखरेलका अनुसार पेट्रोलियम पदार्थको आपूर्तिमा देखिएको असहजता र बढ्दो व्यापार घाटालाई न्यूनीकरण गर्न यो कदम चलिएको हो।

नयाँ व्यवस्थाअनुसार सरकारी कार्यालयहरू अब बिहान ९ बजेदेखि ५ बजेसम्म सञ्चालन हुनेछन्। यद्यपि, शैक्षिक संस्थाको हकमा भने यो कार्यालय समय लागू नहुने मन्त्री पोखरेलले स्पष्ट पारे। यसअघि विभिन्न समयमा यस्तो प्रयास गरिए पनि पूर्णतयायीको अभाव र सेवाप्रवाहमा समस्या देखिएपछि सरकार पुरानै अवस्थामा फर्किन बाध्य भएको थियो। सर्वप्रथम २०४७ सालमा अदालतमा साताको दुईदिन बिदा दिने चलन अभ्यास गरिएको थियो। २०४८ सालमा तत्कालीन प्रशासन सुधार आयोगले खर्च कटौती र प्रशासनिक सहजताका लागि दुईदिने बिदाको सिफारिस गरेको थियो।

बाँकी पृष्ठ-३...

अग्रिम भर्ना र शुल्क असुल्ने विद्यालयलाई कारबाही गर्ने चेतावनी

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २२ चैत/शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्रालयले केही संस्थागत विद्यालयले कानुनी व्यवस्थाविपरीत अग्रिमरुपमा विद्यार्थी भर्ना गर्ने र भारी शुल्क असुल्ने गरेको प्रमाण तथ्य सार्वजनिक भएको जनाएको छ।

मन्त्रालयले आइतबार प्रेस विज्ञापित जारी गर्दै गम्भीर ध्यानाकर्षण भएको जनाएको हो। मन्त्रालयका अनुसार देशका विभिन्न जिल्लाका केही निजी विद्यालयले शिक्षा नियमावली, २०५९ (संशोधनसहित) को नियम ८४ (४) र नियम ७८ (ग) अन्तर्गतको

व्यवस्था तथा सम्मानित सर्वोच्च अदालतको मिति २०८२ चैत २० गतेको आदेश उल्लंघन गर्दै शैक्षिकसत्र २०८३ सुरु हुनुअघि नै विद्यार्थी भर्ना गर्ने र शुल्क असुल्ने गरेको सप्रमाण तथ्य सार्वजनिक भएका छन्।

मन्त्रालयले विद्यालय सञ्चालन जस्तो जिम्मेवार र गरिमामय क्षेत्रमा यस्ता गैरकानुनी गतिविधि अशोभनीय मात्र नभई दण्डनीयसमेत हुने भन्दै सबै विद्यालयलाई सचेत रहन आग्रह गरेको छ।

मन्त्रालयले सबै विद्यालयलाई नयाँ शैक्षिक सत्र सुरु भएपछि

मात्र विद्यार्थी भर्ना गर्ने र संस्थागत विद्यालय शुल्क निर्धारण मापदण्ड निर्देशिका, २०७२ मा तोकिएको बाहेक अन्य कुनै शुल्क नलिन निर्देशन दिएको छ।

अभिभावकबाट कानुन विपरीत रूपमा असुल गरिएको भर्ना शुल्क सम्बन्धितलाई फिर्ता गराउन आवश्यक कानुनी प्रक्रिया अघि बढाउन सबै स्थानीय तहलाई अनुरोध गरिएको छ।

मन्त्रालयले तोकिएको समयभित्र शुल्क फिर्ता नगर्ने विद्यालयलाई शिक्षा ऐन, २०२८ लगायत प्रचलित कानूनअनुसार कारवाही गरिने चेतावनी दिएको छ।

फलफूल तथा तरकारी व्यवसायी संघमा सापकोटा

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २२ चैत/नेपाल फलफूल तथा तरकारी व्यवसायी संघ बागमती प्रदेशको अध्यक्ष काशीराम सापकोटा सर्वसम्मत चयन भएका छन्।

प्रदेशको प्रथम भेलाबाट सापकोटाको अध्यक्षतामा ९ सदस्यीय कार्यसमिति गठन गरिएको हो। समितिको सचिवमा छत्रबहादुर थिङ चयन भएका छन्। नवनिर्वाचित नेतृत्वले प्रदेशभित्रको कृषिबजारलाई व्यवस्थित बनाउन र व्यवसायीका समस्या समाधान गर्न सक्रिय भूमिका खेल्ने प्रतिबद्धता व्यक्त गरेका छन्। नवनिर्वाचित समितिको विस्तारित बैठकले केरा व्यवसायमा

देखिएका जटिलताका बारेमा गम्भीर छलफल गरेको छ। बैठकले सरकारले केरा आयातमा लगाएको रोक र त्यसका कारण भइरहेको अवैध ढुवानीलाई पूर्णरूपमा नियन्त्रण गर्न माग गर्ने निर्णय गरेको छ।

वैधरूपमा हुने केरा ढुवानीमा देखिएका कानुनी र व्यावहारिक अडचनलाई हटाई सहज वातावरण बनाउन सरकारसँग गम्भीरतापूर्वक छलफल गर्ने र रोकिएका प्रक्रिया खुलाउन अनुरोध गर्ने निर्णय बैठकले गरेको छ। नेपाल फलफूल तथा तरकारी व्यवसायी महासंघका केन्द्रीय अध्यक्ष भरतप्रसाद खतिवडाको प्रमुख आतिथ्यता भेला भएको हो।

SUZUKI

DENT PAINT CAMP

24th-29th Falgun, 2082

CONFIDENCE OF 10 YEAR WARRANTY ON SUZUKI GENUINE PARTS

OFFERS

15% DISCOUNT ON FULL BODY DENT PAINT*	2 YEARS WARRANTY ON DENT AND PAINT*
HASSLE-FREE INSURANCE CLAIM ASSISTANCE FOR A SEAMLESS EXPERIENCE*	1 YEAR WARRANTY ON PARTS*
50% DISCOUNT ON INTERIOR CLEANING*	FREE 1. MINOR SCRATCH REMOVAL 2. UNDERBODY CHECK

CGI Marketing Corp Authorized Service Point in Hetauda

Himalayan Motors Pvt.Ltd.

हेटौंडा-२, चौकीटोल, ०५७-५२०३३३, ९८२४२९०६४, ९८०२५६९७०

साझाकुरा

हाम्रो कुरा

हेटौडाको मुख्य सडकमा उल्भन

बागमती प्रदेशका मुख्यमन्त्री ईन्द्रबहादुर बानियाँले हेटौडाको सडकलाई १६ मिटर कि २५ मिटरमा अल्हाउन नहुने बताएका छन् । राप्तीपुलदेखि रातोमाटेसम्म बाइपास सडक निर्माण गर्दा हेटौडा बजारमा १६ मिटर मात्रै सडक विस्तार गर्न सकिने उनको भनाई छ । यही तर्कले हेटौडाको सडक विस्तारमा उल्भन पैदा भएको छ । बरु मर्कामा परेका घरधनी तथा व्यवसायीलाई स्थानीय, प्रदेश संघ सरकारले कसरी व्यवस्थापन गर्ने भन्ने विषयमा बहस गर्नुको सट्टा १६ मिटरको रट लगाएर विवाद सुजना भइरहेको छ । मेचीनगरको काकडमिडदेखि कञ्चनपुरको गड्डाचौकीसम्मको एक हजार २८ किमि सडकमा नेपाल सरकारले चाहेर पनि केही गर्नसक्ने अवस्था देखिएको छैन । यो विश्व बैक र एसियाली विकास बैकको अधिनाम रहेको कुरा हो । मकवानपुर उद्योग वाणिज्य संघको ५९ औं वार्षिक साधारणसभामा मुख्यमन्त्री बानियाँले संघीय सरकारसँग आवश्यक समझदारी गरेर प्रदेश सरकारले क्याबिनेटबाटै सडक विषयमा आवश्यक निर्णय गर्न सरकार तयार रहेको जिकिर गरे । यो उनको बेतुकको तर्क मात्र हुनसक्छ । प्रदेश राजधानीलाई लामो समयसम्म अव्यवस्थितरूपमा राख्न नहुने धारणा मुख्यमन्त्री बानियाँले राखेका छन् तर, हलो अड्काएर गोर्हा चूट्ने खेती पनि यहै भएको छ ।

मुआब्जा नपाएका घरधनी वा जग्गाधनीलाई मुआब्जा देउ, सडक फराकिलो बनाउ । यसको बिकल्प छैन । राज्य सञ्चालनको सवालमा सरकार कठोर हुनुपर्ने भएपनि निर्दयी हुन नहुने भन्दै बानियाँले हेटौडाको सडकलाई उपयुक्त निकास दिन लागिपर्ने प्रतिबद्धता भने व्यक्त गरेका छन् । मुख्यमन्त्री बानियाँले सडक विस्तारबाट प्रभावित व्यवसायीलाई कर्जाको छुट्टेपनि संघीय सरकारसँग अनुरोध गरे । उनले प्रभावित व्यवसायीको अर्को व्यवस्थापन नहुँदासम्म राष्ट्र बैकले व्याजमिनाहा गर्नुपर्नेमा जोड दिए । व्यवसायीको हितको लागि नयाँ जनदेशबाट बनेको सरकारसँग बागमती प्रदेश सरकार सहकार्य गर्न तयार रहेको उनले बताए । मुख्यमन्त्री बानियाँले हेटौडाको सडक विस्तार प्रदेश सरकारको अधिकार क्षेत्रभित्र नपर्ने बताएका छन् । यदि पूर्वपश्चिम राजमार्ग प्रदेश सरकारको क्षेत्राधिकारभित्र पर्दैन भने किन १६ मिटरको रट लगाएर स्थानीयलाई भुलभुलैयामा राखिरहेका छन् मुख्यमन्त्रीले ? यही कुरा बुझिनसक्नु भएको छ । अर्को कुरा बाइपास सडकलाई विश्व बैक वा एसियाली विकास बैकले मान्यता दिन्छ भने पहल किन नगरेको ? बाइपासलाई मान्यता कुनैपनि हालतमा दिँदैन भने खुलस्त रूपमा स्थानीयलाई किन नसकेको ? भोटको राजनीति गरेर कहिल्यै नथाम्ने नेतृत्वका कारण हेटौडा बजारको विकास हुन सकेको छैन । नेपालको पूर्वपश्चिम राजमार्ग 'एसियन हाइवे' अन्तर्गत राखिएका कारण नेपाल सरकारले चाहेर पनि सडकको एलाइन्मेन्ट परिवर्तन गर्न नसकिने बताइएको छ । एसियाली विकास बैक, वर्ल्ड बैकले एसियन हाइवेको रूपमा नेपालको पूर्वपश्चिम राजमार्गलाई विस्तार गर्न लागेको हो । यसका लागि राज्य जिम्मेवार बनेर जानुपर्ने हुन्छ ।

हेटौडा बजारको दायंबायाँ रहेका घरटहरालाई राज्यले प्रक्रियागत ढंगले उचित क्षतिपूर्ति दिएर सडक विस्तार गर्नुको बिकल्प छैन । सडक स्ट्रोन्गलिका क्रममा कूल ६ सय ८८ वटा निजी संरचना प्रत्यक्ष प्रभावित हुने देखिएको छ । आयोजनाको प्रभाव क्षेत्रभित्र कूल एक सय ८० वटा सामुदायिक संरचना रहेका छन् । हेटौडाको राप्तीदेखि करीब २ सय ८५ घर, हेटौडा बजारक्षेत्र बाहेकका दुई सय ५ घर र अन्य पालिकाभित्रका एक सय ९८ वटा घर प्रभावित हुने प्रतिवेदनमा उल्लेख छ । परियोजनाले पथलैयादेखि हेटौडा हुँदै भरतपुरको गोन्द्राङसम्म कूल एक सय किलोमिटर सडक स्ट्रोन्गलित गर्ने योजना सुरु भएको छ । जसको विस्तृत डिजाइन तयार भइसकेको छ । ४ लेनको सडक सुदुर्घाकरणासँगै साइड ड्रेन, सर्भिस लेन, फुटपाथ तथा यातायात सुरक्षाका अन्य संरचना निर्माण गरिनेछ । सडक विभागको आयोजनामा तीन वर्षभित्र कार्यसम्पन्न गर्ने लक्ष्य राखिएको छ । परियोजनाको कूल लागत करिब ६३ अर्ब ६८ करोड रुपैयाँ रहेको छ । सडकको क्षेतिधिकार केन्द्रबाट दयाबोधा २५/२५ मिटरको पथलैया-हेटौडा-नारायणगढ सडकखण्ड पथलैयाबाट सुरुभई भरतपुर गोन्द्राङमा गएर टुंगिन्छ ।

महत्त्वपूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू		सञ्चालक
मकवानपुर प्रहरी	१००	नेपाल रेडक्रस
प्रहरी कन्ट्रोल:	५२०५९९	हेटौडा अस्पताल:
जिल्ला ट्राफिक:	५२०२९९	परिवार नियोजन संघ:
वडा प्रहरी:	५२०५९९	मनहरी रेडक्रस:
पशुपतिनगर इलाका:	५२०५९९	छतिवन रेडक्रस:
पालुङ इलाका:	६२०५९९	भीमफेदी रेडक्रस:
मनहरी इलाका:	९८५५०९०९९९	पालुङ रेडक्रस:
इलाका फापरबारी:	६२९९९०	बजराराही रेडक्रस:
इलाका भीमफेदी:	६२९९९२	सहकारी अस्पताल:
इलाका टिंगन:	९८५५२९९३३९	बसामाडी एम्बुलेन्स:
चौकीटोल चौकी:	९७५२५५५०९९	बाण्य यन्त्र:
चित्लाङ चौकी:	६२९०००	बाल हेल्पाइन नेपाल:
चौघडा चौकी:	९८५५०५४६०५	माइती नेपाल:
नेवारपानी चौकी:	९७५५०००२९९	आइप बाल अस्पताल:
फाखेल चौकी:	९८५५०३९३९९	सार्वाधिकार हितको लागि
पदमपोखरी चौकी:	९८५५०९९७९९	साझाकुरा राष्ट्रिय दैनिक

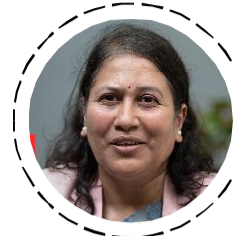
भोलिको पात्रो

भोलि वि.सं. २०८२ चैत २४ गते मंगलबार ६ अप्रिल २०२६ । पञ्चमी, वैशाख कृष्णपक्ष । चौलागा ११४६ ने.सं. । सूर्योदय ५:५० सूर्यास्त ६:२४ । विश्व स्वास्थ्य दिवस ।

आजको राशिफल

गण	राशिफल
मेष	स्वास्थ्यमा बाधा उत्पन्न हुनेछ
वृष	आतिथ्यपूर्ण सम्मान पाइनेछ
मिथुन	पवित्र कर्ममा मन जानेछ
कर्कट	घरेलु समस्याले सताउने देखिन्छ
सिंह	महत्त्वपूर्ण भेटघाट हुनेछ
कन्या	उपहार हात लाग्नसक्नेछ
तुला	मानसिक तनाव बढ्नेछ
वृश्चिक	मनमा छुटपट बस्नेछ
धनु	शत्रु पराजय हुनेछ
मकर	बुद्धि र पराक्रम बढ्नेछ
कुम्भ	नातागोतासँग भेटघाट हुनेछ
मीन	रोकिएको कामहरु बस्नेछ

राजनीतिको परिवर्तित भाष्य

तिहा भट्टराई

राजनीति नीति, नेतृत्व, अवसर, पहुँच, दलहरू बीचको प्रतिस्पर्धा र राज्यको संरचनागत सम्बन्धको समुच्च रूप हो । हामीकहाँ लामो समयसम्म राजनीतिलाई बुझ्ने मुख्य भाष्य दलको प्रभाव र दलीय संगठनहरूको निर्माणमा रह्यो । राज्य, सरकार र दलहरू बीचको भिन्नतालाई परिभाषित गर्न नसकेका कारण राजनीतिक प्रणालीले नयाँ पुस्तालाई राज्य प्रणालीमा समावेश गर्न अक्षम भएको महसुस भयो ।

यसैको फलस्वरूप, राजनीतिको मूलधारमा रहेका पुराना दलहरूमा सीमित नेताहरूको शासकीय प्रणालीबाट शासित हुनुपर्ने अवस्था सिर्जना गर्‍यो । संविधान निर्माणपछि शासकीय स्वरूप, संविधानको सर्वांगीणता र नागरिकले प्राप्त गरेको मौलिक हकको कार्यान्वयनका लागि राज्य सक्षम बन्नुपर्ने अनिवार्य शर्त थियो । यो शर्तलाई राजनीतिक शक्ति सन्तुलन र पारस्परिक भूराजनीतिक सम्बन्धका आधारमा सञ्चालन गर्नुपर्ने जिम्मेवारी राज्यको नेतृत्व तहमा थियो । त्यति मात्र थिएन केन्द्रीकृत शासनव्यवस्था र वंशीय राजनीतिको अन्त्यपछि निर्माण गरिएको संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रप्रति अधिकतम अपेक्षा नागरिकमा थियो ।

राजनीति केवल राज्यका प्रशासन बीचको मात्र सम्बन्ध होइन । लोकतन्त्रमा राजनीतिको मुख्य स्रोत नागरिक हुने गर्दछन् । नागरिकको जीवन सञ्चालनमा राज्यले गर्ने सहजीकरणले मात्र राज्य र नागरिक बीचको अन्तरसम्बन्ध कायम गर्दछ । यही अन्तर सम्बन्धका आधारमा राज्य निर्माणको बृहत् स्वरूप निर्माण हुन्छ । लोकतान्त्रिक प्रणाली राज्य व्यवस्थाको एकीकृत रूप हो तर नागरिक कलत्रव्यवस्थाका लागि नागरिक समाज र सामाजिक धारहरूको बीचमा अन्तरसम्बन्ध निर्माण गर्नु पनि राजनीतिको अर्को महत्त्वपूर्ण पक्ष हो ।

नागरिकको सोचमा परिवर्तन
आम नागरिकको राजनीतिक चेतना आउने परिवर्तन नै राजनीतिको 'पाराडाइम सिफ्ट' बन्न पुग्दछ । सिद्धान्त, वाद, विचार र अवधारणा राजनीति हो भन्ने मान्यताबाट दृष्टिकोण हो भन्ने मान्यतामा नागरिक सोच परिवर्तित भएको छ । समाजमा घट्ने विविध घटनालाई हेर्ने दृष्टिकोण र नागरिकहरूको सुरक्षाका सवालमा गरिने निर्णयहरूले राजनीतिक दल र सिंगो राज्य प्रणाली प्रतिको नागरिक विश्वास पैदा गर्ने गर्दछ ।

समाज विज्ञानको फराकिलो ज्ञान, प्रविधिको विकास, सूचनाको पहुँच र सामाजिक सञ्जालले निर्माण गरेको अवधारणाले नागरिकको सोच्ने क्षमतामा भिन्नता मात्र होइन आम रूपमा परिवर्तन आएको छ । क्रान्ति, आन्दोलन, परिवर्तन र झुलाङ जस्ता शब्दहरू हिनो राजनीतिक मुख्य शब्दावली बन्ने गर्दथे भने आज यी सबै शब्दहरू सिफ्ट भन्ने एउटा शब्दमा रूपान्तरित भएको छ ।

रूपान्तरण र पुस्तान्तरण लोकतन्त्रको आधारभूत पक्ष हो । यो मान्यता दलहरूभित्र अनुसरण हुनुपर्दछ भन्ने सवाल आम नागरिकको आवाज बनेको थियो । यो सवाल आजको पुस्ताले मात्र होइन सबै उमेर समूहका नागरिकहरूले विगतको राजनीतिसँग आशा गरेको महत्त्वपूर्ण पक्ष हो । यो प्रक्रिया दलहरूका संगठन प्रणालीभित्र अनुसरण हुन नसक्दा केवल नारामा सीमित बन्न पुग्यो र यसले आम रूपमा नागरिकमा नैराश्रयता सिर्जना गर्न पुग्यो ।

राजनीतिले समाजको रूपान्तरण गर्न सक्दछ भन्ने स्थापित सत्यता आम नागरिकमा कायम छ । यो सत्यतालाई राजनीतिक दलहरूको संगठनिक जीवनमा प्रमाणित गर्न नसक्दा समाजले निर्माण गरेका विविध आयाम र नयाँ चुनौतीको सामना गर्ने सामर्थ्य कमजोर हुँदै गएको महसुस आम नागरिकमा भयो । यही सामाजिक मान्यताका कारण हिजोका प्रमुख धारमा रहेका राजनीतिक शक्तिहरूको प्रभाव कमजोर बन्न पुग्यो ।

लोकतान्त्रिक प्रणालीमा प्रश्न गर्नु नागरिकको हक हो । प्रश्नहरूलाई विरोधको स्वरका रूपमा व्याख्या गर्ने शासकीय सोचका कारण राजनीतिक शक्ति र नागरिकको बीचमा संवादहीनता निर्माण गर्ने गर्दछ । राजनीतिलाई एकांकी सोचको आधारमा मात्र बुझ्ने र व्याख्या गर्ने प्रवृत्तिमा आम नागरिकले परिवर्तन खोजेका छन् ।

मुद्दाहरूको प्राथमिकीकरण
हाम्रो राज्यव्यवस्था परिवर्तनमा आन्दोलन नै मुख्य प्रक्रिया बन्ने गरेको छ । हरेक आन्दोलनलाई उपलब्धिपूर्ण बनाउन राजनीतिक दलहरूको भूमिका अग्रणी रहेको छ । आन्दोलनबाट प्राप्त उपलब्धिको संरक्षण गर्दै समयमा नै आन्दोलनले पहिचान गरेको विभेद र द्वन्द्वको व्यवस्थापन गर्नुपर्ने भूमिकाबाट हरेक हिजो जिम्मेवारीमा रहेका प्रमुख दलहरू चुकेका छन् । हरेक राजनीतिक र सामाजिक आन्दोलन निश्चित मुद्दा, संरचनागत प्रवृत्ति र नागरिकको जीवन व्यवहारमा देखिएका समस्याबाट निर्माण हुने गर्दछन् । आन्दोलनबाट सिर्जित परिवर्तनका एजेन्डाहरूलाई राज्य व्यवस्थाले प्राथमिकताका साथ निश्चित

समयसीमाभित्र सम्बोधन गर्न नसक्दा राज्य र समाज बीच थप असन्तुष्टि उत्पन्न हुने गरेको छ । २००७ सालदेखि २०६२/६३ सम्मको आन्दोलनलाई विश्लेषण गर्दा यी आन्दोलनहरू मूल रूपमा राज्यव्यवस्था परिवर्तनमा केन्द्रित थिए । संविधान निर्माणलाई पहिल्लो आन्दोलनले प्राथमिकता दियो र आन्दोलनका मर्म र मुद्दाहरूलाई संविधानमार्फत सम्बोधन गर्ने प्रयास भयो ।

बलियो र सार्वभौम सरकार मार्फत नागरिकका मौलिक हकको कार्यान्वयन गर्ने म्यान्डेट सरकारले प्राप्त गरे पनि नेतृत्वकर्ता दलहरूभित्र नेतृत्व बीच हुने शक्ति संघर्षका कारण नागरिकका मुद्दाहरूको प्राथमिकीकरण हुन सकेन । नागरिकको प्राथमिकताका कार्य शैलीमा देखिएको भिन्नताले अन्ततः नागरिकहरू दलीय स्वरूपसँगै आक्रोशित बन्ने स्थिति तयार भयो ।

भौतिक विकासलाई विकासको मुख्य आयाम मान्दा सामाजिक र मानवीय विकासका पक्षहरू राज्यको मूलधारबाट बाहिरिएर शीर्षकमा मात्र सीमित बन्न पुगे । आप्रवासनलाई भूमण्डलीकरणको प्रभाव र सामाजिक प्रक्रियाको रूपमा बुझ्ने मात्र होइन, राज्यका नेतृत्व तह-तहमा नै यो प्रक्रियामा सहभागी हुने अभ्यासले राष्ट्रिय भावलाई कमजोर बनाउन भूमिका खेल्थ्यो । श्रम तथा शिक्षाका लागि हुने मानव र पूँजी पलायनले राज्य निर्माणको अधिनालाई सार्थक बनाउन सकेन ।

साथै, कोभिड १९ को महामारीपछि मुख्य शहरहरूमा बसोबास गरिरहेका, व्यक्तिगत सम्पत्तिको अभाव नभएका, आफ्नो व्यवसायमा क्रियाशील र हैसियत प्राप्त व्यक्तिहरूको सिंगो परिवार विदेश पलायन हुने क्रम व्यापक हुँदा आम निराशा पैदा गर्‍यो ।

आम नागरिकमा उत्पन्न निराशाको सम्बोधनका लागि नीतिहरूको प्राथमिकीकरण गर्न नसक्नु मात्र प्रमुख कारण बनेन, नीतिहरूको कार्यान्वयनका लागि नेतृत्व प्रदान गर्ने समेत तत्कालीन नेतृत्व अक्षम छ भन्ने भाष्य नागरिक तहमा निर्माण भयो । त्यसैले अबको राजनीतिले युवा पुस्ताको नेतृत्वमा भएको आन्दोलन र यस आन्दोलनले उठाएका मुद्दाहरूलाई आगामी राजनीतिको रोडम्याप बनाउनु अनिवार्य छ ।

राजनीतिक संस्कृतिमा जोड
हाम्रो राजनीतिक अभ्यासमा सांस्कृतिक पक्षका वारेमा व्यापक चर्चा र सार्वजनिक बहस शुरु भएको छ । जनप्रतिनिधिहरूले संविधानको मार्गदर्शन र कानूनको परिपालना कति गर्ने गर्दछन् भन्ने आधारमा नागरिकहरूले राजनीतिक दलहरूको मूल्यांकन गर्ने क्रम शुरु भएको छ । राजनीतिक संस्कृतिले राजनीतिक दल, नेता र सम्पूर्ण जनप्रतिनिधिहरूको आचरण, व्यवहार र नियतलाई जनसमक्ष प्रस्तुत गर्दछ र यसैका

आधारमा नागरिकहरूको राजनीतिप्रतिको दृष्टिकोण र मान्यता निर्माण हुन्छ । राजनीतिक संस्कृतिको विकासका मुख्य स्रोत राजनीतिक दलहरू हुन् भने कर्ताका रूपमा दलका नेता, कार्यकर्ता र जनप्रतिनिधिहरू हुने गर्दछन् । राजनीतिक संस्कृति हरेक राजनीतिक कर्मीहरूको मानसिकता र व्यवहारमा देखिनु पर्दछ, जसले राजनीतिप्रति आम नागरिकको सकारात्मक भुकाव निर्माण गर्न सहज हुन्छ । राजनीतिमा कुनै लाञ्छना र आरोप लाग्यो भने तुरुन्तै सत्यतथ्य पुष्टि गरी शंका निवार्य गर्ने संस्कारको अभावका कारण राजनीतिलाई अपारदर्शी खेलको रूपमा बुझ्ने र व्याख्या गर्ने प्रचलन हावी छ ।

लोकतान्त्रिक व्यवस्थाको सुदृढीकरणका लागि राजनीतिक संस्कृतिको परिभाषा मात्र पर्याप्त हुँदैन । राजनीतिक नेता र कार्यकर्ताहरूको जीवन व्यवहारबाट उन्नत संस्कृति निर्माण गर्न सक्दा राजनीतिप्रतिको आम जनविश्वास कायम रहन्छ । नेपालको संविधानले समानुपातिक समावेशितालाई राजनीतिक संस्कृतिको रूपमा व्याख्या गरेको छ ।

हामीले राजनीतिक अभ्यासलाई हेर्दै यो भन्ने संकुचित र पराश्रित संस्कृति अवलम्बन भइरहेको देखेका छौं । असल राजनीति त्यतिबेला मात्र निर्माण हुन्छ जतिबेला राजनीतिक सन्तुलनका आधारमा तयार भएका दस्तावेजहरूमा लिखित मान्यताहरू राजनीतिक जीवन प्रणालीमा व्यावहारिक प्रयोग हुन्छ ।

सुशासन सहितको विकासको जनपक्षीय सरकार र राज्यका संयन्त्रहरूको प्रणालीगत परिचालन नै आजको राजनीतिक संस्कृतिको मूल मर्म हो । बहुलता र विविधता सहितको समाज व्यवस्थालाई नेतृत्व गर्ने राज्यप्रणालीको परिचालनलाई व्यवहारमा प्रदर्शित गर्नुपर्ने अनिवार्य दायित्व सहितको राजनीतिक संस्कृति आजको अपरिहार्य विषय हो ।

निष्कर्ष
लामो समयसम्म एकै धारबाट अगाडि बढिरहेको राजनीतिमा नयाँ पुस्ताको अर्थपूर्ण सहभागिता हुनु राजनीतिभित्रको नेतृत्व निर्माणमा आएको परिवर्तित रूप हो । राज्यको महत्त्वपूर्ण अंग व्यवस्थापिका देखापरेको यो संस्थात्मक आकारले राजनीतिभित्रको पुस्तान्तरणको बहसलाई केही सार्थक बनाउन भूमिका खेलेको छ । पुस्तान्तरणसँगै सहकार्य र समन्वयको संस्कृति निर्माण गर्न सक्दा मात्रै राज्य प्रणालीले स्थायित्व प्राप्त गर्न सक्दछ । अव्यवहारिक र उल्भन दिने कानूनहरूको खारेजीका साथै तजविजी अधिकारको प्रयोग गर्ने गरी बनाइएका दफा र उपदफाहरूको संशोधन समथमा गर्न सक्दा मात्र नागरिकमैत्री राजनीति र राज्यप्रणालीको निर्माण गर्न सकिन्छ ।

(साभार: अनलाइनखबर)

महिला अधिकार : पहुँच, चुनौती र अवसर

लालतारा अधिकारी

हाम्रो समाजमा महिलाको सामाजिक र कानुनी स्थिति अझै पनि सहज र सौहार्द छैन । सामान्य रूपमा शहरीकरणले महिलाका अधिकारमा पहुँच बढेको जस्तो देखिए पनि वास्तवमा दूरदराजका ग्रामीण भेगमा अझै शून्यको स्थिति रहेको पाइन्छ । महिला अधिकार भन्नाले महिलाहरूको हक, हित सुरक्षा, सुविधा तथा संरक्षणसँग जोडिएका विषयवस्तु हुन् । महिलाका अधिकार र सोसल सम्बन्धित कुराहरू बीसौं शताब्दीपूर्व पनि आवाज उठेको पाइन्छ भने त्यसपछि त फुलै विश्वभर महिला अधिकार, महिलाका हकहितका खातिर बुलन्द आवाज उठाउँदै कैयौं दस्तावेज नै तयार भएका छन् ।

समयको गतिसँग हाम्रो देशमा पनि अनेक परिवर्तनहरू भए । २०४६ सालको जनआन्दोलनपछि बनेको संविधान २०७२ मा महिलाहरूको हकका सम्बन्धमा केही हदसम्म सम्बोधन हुँदा मौलिक हकअन्तर्गत धारा ११ मा समानताको हक, धारा १७ मा सार्वभौमिक हक, धारा २० मा शोषणविरोधको हकको प्रबन्ध गरिएको थियो । सोही सुधारक संविधानको धारा २६ मा उल्लिखित राज्यका नीतिहरूको उपधारा ७ मा महिला वर्गको शिक्षा, स्वास्थ्य रोजगारीको विशेष व्यवस्था गरी राष्ट्रिय विकासमा आधिकारिक रूपमा सहभागी बनाउने नीति राज्यले अवलम्बन गर्नेछ भनिएको छ ।

त्यसपछि क्रमिकरूपमा भएका परिवर्तनका उपलब्धिहरूमध्येको जनाताले हासिल गरेको ठूलो उपलब्धि अन्तर्गत संविधान २०६३ लाई लिइन्छ । यस संविधानले पनि महिलाहरूको हक-अधिकारलाई थप सुनिश्चितता दिँदै धारा २० मा महिलाको हक र धारा २१ मा सामाजिक न्यायको हकमा पनि महिलालाई समेत समानुपातिक समावेशी सिद्धान्तको आधारमा राज्यको संरचनामा सहभागी हुने हक हुनेछ भनी महिलाका सन्दर्भमा राज्य संरचनामा जान बाटो खुल्ना गरिदिएको पाइन्छ ।

सामाजिक सुरक्षासँग पनि धारा १८ को उपधारा २ मा कानूनमा व्यवस्था भएवमोजिम महिलाहरूलाई सामाजिक सुरक्षाको हक हुने गरी महिला अधिकारलाई मौलिक हकमा समाविष्ट गराइयो । पटक-पटकको परिवर्तनबाट महिलाका हक-अधिकारहरू थपिनै क्रमहरू जारी रहे । गणतन्त्रको उदयसँगै राजनीतिमा ठूलै उथलपुथल भयो । जनाताका वाक स्वतन्त्रतादेखि लिएर मानव अधिकारका विषयहरू अन्तर्राष्ट्रिय मुद्दा बन्न थाले ।

महिलाका सन्दर्भमा पनि व्यापक आवाजहरू उठे । देशभित्रै पनि राज्य संयन्त्रहरू विभिन्न अन्तर्राष्ट्रिय संघसंस्था तथा नैरसरकारी संघसंस्थासमेतले महिलाको समानता, समता र अधिकारका विषय उठाउन गरी कानुनी रूपमा सो हक स्थापित गर्न प्रयास गरेका कुरा विविध सूचनामार्फत बुझ्न सकिन्छ ।

नेपालको संविधान, २०७२ आजसम्मको सबभन्दा सर्वोत्कृष्ट र प्रभावकारी संविधान हो । हाम्रो देशमा मात्र नभएर विश्वमै पनि यो संविधानको प्रशंसा रहेको छ । नागरिकका हक-अधिकारलाई सुनिश्चित गर्दै सुदृढ र विस्तारित गर्ने कुरामा सो संविधानको सराहनीय भूमिका रहेको देखिन्छ । महिलाका खातिर एउटा युगान्तकारी परिवर्तन ल्याउने खालको सो संविधानले आमको नामबाट पनि नागरिकता लिन पाउने व्यवस्था गरेको छ । महिलाले पनि समानरूपमा सार्वभौमिक अधिकार पाउने सुनिश्चिततासमेत यसले गरिदिएको छ ।

महिलाको हकलाई मौलिक हकको छुट्टै धारामा स्पष्ट उल्लेख गरेबाट पनि सो संविधान महिलासँगै रहेको बुझिन्छ । यसरी संविधान २०७२ मा यावत महिलाका हक-अधिकार सुनिश्चितता गरिए तापनि थपिएका यी हक-अधिकार प्रयोग र पहुँचको स्थिति के-कति प्रतिशत रहेको छ ? त्यो भने कुनै तथ्याङ्कले जनाएको पाइँदैन । कागजीरूपमा महिलाहरूको सशक्तीकरण र राज्य संयन्त्रमा समावेशिताको लागि कानुनी प्रगत भए पनि ग्रामीण परिवेशमा भन्नुपर्दा अवस्था गम्भीर नै छ । ग्रामीण भेगका महिलाहरूले आजसम्म पनि आफ्नो हक-अधिकार र न्याय के हो भन्ने ज्ञान हासिल गर्न सकेका छैनन् भने अधिकार र न्याय प्राप्तमा निजका हकहरूको प्रत्याभूति गर्ने सहज स्थिति अझ पनि रहेको पाइँदैन ।

राज्यले कानुनीरूपमा मात्र अधिकारको कुरा गरेर के महिलाले आफ्ना हक-अधिकार प्रयोग गर्न सकेका छन् त ? यो मननयोग्य विषयवस्तु भएको छ । कानूनमा भएका हक-अधिकारका विषयमा आम महिलाहरूलाई कतिम्मको ज्ञान छ ? अनि सो अधिकार प्रयोग गर्दा के-के चुनौतीहरू महिलाले सामना गर्दा आएका छन् ? उनीहरू के-कस्ता माहिला हिंसा, यातना र शोषणबाट प्रताडित भएका छन् ? हामीले यी विषयमा कुनै अनुसन्धान गरेका छैनौं भने राज्यको पनि ध्यान यता गएको पाइँदैन । वास्तवमा भन्नुपर्दा कानूनमा स्पष्ट रहेका व्यवस्थाबमोजिमको हक प्राप्त गर्न पनि महिलाले ठूला-ठूला बाधा तथा चुनौती फेल्नु

परेको पाइन्छ । संविधानमा व्यवस्था भएको आमाको नामबाट नागरिकता पाउने हकलाई आजसम्म पनि व्यवहारमा राखी उतार्न सकिएको छैन । राज्य संयन्त्र स्थानीय सरकारले दिने अनेकौं प्रक्रियागत फरकबाट तथा सो कार्यविधिमा वा अदालती प्रक्रियामा आउने आर्थिक बोझका कारण महिलाहरू बीचमै थाकेर आफ्ना सन्तानलाई संवैधानिक राज्यका अनागरिकका रूपमा परिभाषित गराई, सयौं अवसरबाट टाढिन बाध्य बनाइरहेका छन् ।

यो त एक उदाहरण मात्र हो । आधा आकाश र आधा धर्ती ओगट्ने महिलामा महत्त्व निर्वाचनका बेलाबाहेक घरको भाण्डामा मात्र रहनु उचित होला र ? आज पनि सम्पत्तिमा छोरीको समान हकको मान्यतालाई एउटा आमाले स्वीकार्न सकेको अवस्था छैन । पितृसत्तात्मक सोचबाट ग्रसित हाम्रो समाजमा केही हदसम्म महिलाका हकको प्रत्याभूति गराउन खोजिए पनि व्यवहारमा यी कुरा लागू हुन अझै दशकौं लाग्न सक्ने अनुमान गर्न सकिन्छ । राज्य संरचनामा बराबर हिस्सा र सहभागितादेखि लिएर महिलाका लागि सामाजिक सुरक्षाको विषय कार्यान्वयनमा राज्यबाट निर्देशनात्मक ढंगबाट कार्यान्वयन हुनु जरुरी छ । महिलाका हक सुरक्षण गर्न कानूनको लिखित प्रावधानमात्र पर्याप्त हुँदैन ।

सरोकारवाला आम नागरिकमा कानूनसम्बन्धी सचेतना हुनु मुख्य पक्ष हो । कानूनको प्रभावकारी कार्यान्वयन पक्षअन्तर्गतको चेतनास्तर बढ्नु हुनु र सामाजिक नकारात्मक सोचमा सुधार हुनु अपरिहार्य छ । हाम्रो देशको संविधानले महिलाका हक-अधिकारको विषयमा कुनै विभेदपूर्ण तरिकाले तुल्य राखेको पाइँदैन । महिला-पुरुषलाई कुनै विभेदाभाषपूर्ण प्रबन्ध नगरी समानरूपमा समान अधिकारको सुनिश्चितता दिएको छ ।

महिलाका सशक्तीकरण र न्यायका लागि महिला केन्द्रित विविध ऐनहरूको छुट्टै व्यवस्था गरिदिएको छ तर ग्रामीण भेगका महिलाहरू यी र यस्ता कानुनी अधिकारबारे कतिम्मको जानिफकार छन् त ? आजसम्म पनि शिक्षाको प्राप्तिको पर्याप्त अवसर नपाइरहेका ती ग्रामीण भेगका महिलामा कानूनको साक्षरता पुगेको होला त ? यो एक प्रश्न योग्य र मननयोग्य गहन विषय हो ? यथार्थमा त्यो छैन नै । हरेकफरक आफ्नै कानूनको अभ्यास गर्ने क्रममा अनुभव गरिएका ती आम महिलाका व्यवहारबाट पनि यी कुरालाई प्रष्ट बुझ्न सकिन्छ । यस सन्दर्भमा महिला मात्र नभएर

पुरुष पनि कानूनका विषयमा धेरै कम प्रतिशत मात्र साक्षर छन् । राज्यको वार्षिक बजेटमा कानून, न्याय तथा संसदीय मामिला मन्त्रालयको वार्षिक बजेटमा करोडौं रुपियाँ छुट्ट्याइने गरिए तापनि कानूनको साक्षरता वृद्धिमा कुनै चासो दिइएको पाइँदैन । कैयौं बजेट फिरे गएर जान्छ तर महिलाहरूलाई कानूनको ज्ञान दिने गरी त्यस्तो प्रभावकारी कार्यक्रम बनाई कार्यान्वयनमा आउन सकेको पाइँदैन ।

यस्तो प्रभावकारी कार्यक्रम बनाई कार्यान्वयनमा ल्याउन नसकेको कारण महिलाहरू कानून र न्यायको विषयमा अनभिज्ञ भएका हुन्, जसको कारण महिलाहरूले हदैसम्मको यातनाबाट प्रताडित हुनुपरेको छ । संविधान तथा अन्य कानूनहरूले व्यवस्था गरिदिएका कति अधिकारहरूबाट पनि महिलाहरू वञ्चित छन् । कानूनमा प्रावधान हुनु र कार्यान्वयन हुनु भनेको फरक सन्दर्भ हो । आमाको नामबाट नागरिकता, छोरीलाई अंशजस्ता मुख्य मुद्दाहरूमा व्यावहारिक सम्बोधन आज पनि हुन सकेको छैन । नागरिकता दिने कार्यालयको प्रमुखका रूपमा एक महिला नै प्रमुख जिम्मा अधिकारी रहे पनि उहाँले आमाको नामको नागरिकता राज्यबाट निर्देशनात्मक ढंगबाट कार्यान्वयन हुनु जरुरी छ । महिलाका हक सुरक्षण गर्न कानूनको लिखित प्रावधानमात्र पर्याप्त हुँदैन ।

सरोकारवाला आम नागरिकमा कानूनसम्बन्धी सचेतना हुनु मुख्य पक्ष हो । कानूनको प्रभावकारी कार्यान्वयन पक्षअन्तर्गतको चेतनास्तर बढ्नु हुनु र सामाजिक नकारात्मक सोचमा सुधार हुनु अपरिहार्य छ । हाम्रो देशको संविधानले महिलाका हक-अधिकारको विषयमा कुनै विभेदपूर्ण तरिकाले तुल्य राखेको पाइँदैन । महिला-पुरुषलाई कुनै विभेदाभाषपूर्ण प्रबन्ध नगरी समानरूपमा समान अधिकारको सुनिश्चितता दिएको छ ।

महिलाका सशक्तीकरण र न्यायका लागि महिला केन्द्रित विविध ऐनहरूको छुट्टै व्यवस्था गरिदिएको छ तर ग्रामीण भेगका महिलाहरू यी र यस्ता कानुनी अधिकारबारे कतिम्मको जानिफकार छन् त ? आजसम्म पनि शिक्षाको प्राप्तिको पर्याप्त अवसर नपाइरहेका ती ग्रामीण भेगका महिलामा कानूनको साक्षरता पुगेको होला त ? यो एक प्रश्न योग्य र मननयोग्य गहन विषय हो ? यथार्थमा त्यो छैन नै । हरेकफरक आफ्नै कानूनको अभ्यास गर्ने क्रममा अनुभव गरिएका ती आम महिलाका व्यवहारबाट पनि यी कुरालाई प्रष्ट बुझ्न सकिन्छ । यस सन्दर्भमा महिला मात्र नभएर

(साभार: न्यूज अफ नेपाल)

बागमती प्रदेशको हिउँदै अधिवेशन चैत २४ गते बोलाउन सिफारिस

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २२ चैत / बागमती प्रदेश सरकारले सात महिनापछि प्रदेशसभा बैठक बोलाउने निर्णय गरेको छ । आइतबार बसेको मन्त्रिपरिषद् बैठकले प्रदेशसभाको हिउँदै अधिवेशन चैत २४ गते मंगलबार आह्वान गर्न प्रदेशप्रमुख दीपकप्रसाद देवकोटासमक्ष सिफारिस गर्ने निर्णय गरेको हो ।

सरकारका प्रवक्ता एवं आर्थिक मामिला तथा योजनामन्त्री पृथ्वी तामाङले प्रदेशसभाको अधिवेशन आह्वान भएको जानकारी दिए । प्रदेश सरकारको सिफारिसमा प्रदेशप्रमुखले अधिवेशन आह्वान गर्ने व्यवस्था छ । बागमती प्रदेशसभाको पछिल्लो बैठक २०८२ भदौ १७ गते बसेको थियो । जेजजी आन्दोलनपछि बैठक राख्न नसकेको सरकारले मंसिर ३ गते प्रदेशसभाको १६ औं अधिवेशन अन्त्य गरेको हो । १६ औं अधिवेशनमा २४ वटा मात्रै बैठक बसेको प्रदेशसभा सचिवालयका प्रवक्ता कानुनअधिकृत प्रकाश चापागाईले जानकारी दिए ।

प्रदेशसभाको सभाहल जेजजी प्रदर्शनका क्रममा तोडफोड र आगजनीबाट ध्वस्त भएपछि

हेटौंडा उपमहानगरपालिका-२ स्थित उपमहानगर हाताभित्र निर्माण गरिएको मुख्यमन्त्री कार्यालयको सभाहलबाट बैठक सञ्चालन हुनेछ । प्रवक्ता चापागाईंका अनुसार हाल अस्थायीरूपमा सभा सञ्चालनका लागि हेटौंडा उपमहानगरपालिकाको पछाडिको मुख्यमन्त्री सभाहललाई मर्मत गरेर तयार गरिएको छ । हटियाको ३१ हेक्टर जग्गामा

प्रदेशको सबै संरचना बनाउने गुरुयोजनाका साथ प्रदेश सरकार अगाडि बढेको छ ।

'प्रदेशसभाको बैठक र प्रदेशसभाको भवन हामीले अस्थायी रूपमा तयार गरेका छौं । अहिले यो उपमहानगरपालिकाको हलमा बैठक चलाउने तयारी गरेका छौं' उनले भने, 'योसँगै प्रदेशसभाको स्थायी भवन बनाउने प्रक्रिया पनि अधि

बढाउने योजना बनाएका छौं । बागमती प्रदेश सरकारलाई संरचना निर्माण गर्न हेटौंडा-१७ हटियामा ३१ हेक्टर जग्गा संघीय सरकार बाट प्राप्त भइसकेको छ । प्रदेशसभा भवनलगायतका प्रदेशका भन्जालयको भवनहरूको विषयमा यसै वर्षमा ठेक्का लाग्छ ।'

यो सभाहलमा पनि जेजजी प्रदर्शनका क्रममा क्षति पुगेको

थियो । प्रदेशसभा बैठक सञ्चालनकै लागि करिब २ करोड रूपैयाँ लागतमा मर्मतसम्भार गरिएको हो । बागमती प्रदेशसभाको रिक्त सभामुख पदमा सत्तारूढ दलभित्र सहमति जुट्न नसक्दा प्रदेशसभा अनिश्चित बन्दै आएको थियो । प्रदेशसभा बैठक सुरु भएको १५ दिनभित्र सभामुख चयन गरिसक्नुपर्ने भएकाले सरकार त्यसको तयारीमा जुटेको छ । सरकारको नेतृत्व गरिरहेको नेपाली कांग्रेसको केही दिनअघि बसेको संसदीय दलको बैठकले सभामुखमा दाबी गर्ने निर्णय गरिसकेको छ ।

सत्ता साझेदार दल नेकपा एमालेले पनि सभामुख पदमा दाबी गरेको छ भने प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेकपा पनि सभामुख पाउनुपर्ने अडानमा रहेको छ । जेजजी प्रदर्शन चर्किएकै समयमा भदौ २४ गते सामाजिक सञ्जालबाट राजीनामा घोषणा गरेका सभामुख भुवनकुमार पाठकले १ असोजमा उपसभामुख अस्परा चापागाईंलाई राजीनामापत्र बुझाएपछि पदरिक्त भएको छ । पाठक दलीय भागबण्डाका आधारमा राप्रपाबाट सभामुख बनेका थिए । उपसभामुख एमालेकी अस्परा चापागाईं बनेकी थिइन् ।

सेनामा भर्ना प्रक्रिया व्यवस्थित बनाउन कार्यशाला

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २२ चैत /नेपाली सेनामा भर्ना प्रक्रियालाई थप व्यवस्थित, प्रभावकारी तथा समयसापेक्ष बनाउने उद्देश्यले भर्ना छनोट निर्देशनालय, जंगी अड्डाले हेटौंडामा एकदिने कार्यशाला (वर्कशप) गरेको छ ।

यसअघि इटहरी, बुटवल र पोखरामा कार्यक्रम सम्पन्न गरिसकेको निर्देशनालयले आइतबार मध्यपूतना मुख्यालय, हेटौंडामा कार्यक्रम आयोजना गरेको हो । कार्यक्रम मध्यपूतना मुख्यालय हेटौंडाका पूतनापति विष्णुकुमार खड्काको प्रमुख आतिथ्यतामा सम्पन्न भएको थियो ।

कार्यशालामा नेपाली सेनाको भर्ना छनोट प्रक्रिया, गुणात्मक परीक्षा प्रणाली तथा समग्र भर्ना व्यवस्थापनबारे प्रस्तुतीकरण गरिएको थियो । निर्देशनालयका निर्देशक

सहायकरथी रोजप्रताप राणाले भर्ना प्रक्रियालाई सरल, सहज र विश्वसनीय बनाउने लक्ष्यसहित कार्यक्रम सञ्चालन गरिएको जानकारी दिए ।

त्यसैगरी, खुलापदपूर्ति शाखाका प्रमुखसेनानी निरञ्ज भण्डारीले भर्ना छनोटका विभिन्न चरणबारे जानकारी गराएका थिए । उनले नेपाली सेनामा प्रवेशका लागि आवश्यक मापदण्ड, प्रक्रिया तथा भर्ना प्रणालीलाई प्रभावकारी बनाउन गरिएका नीतिगत व्यवस्थाबारे प्रकाश पारे ।

प्रमुखसेनानी रवि केसीले गुणात्मक परीक्षा सम्बन्धी प्रस्तुतीकरण राखेका थिए । नेपाली सेनाले देशभरका युवालाई लक्षित गर्दै विभिन्न स्थानमा भर्ना केन्द्र निर्धारण गरेको छ । सेनाले खुला प्रतिस्पर्धा तर्फ ५५ प्रतिशत र समावेशीतर्फ महिला, आदिवासी जनजाति, मधेसी,

दलित तथा पिछडिएका क्षेत्रका लागि ४५ प्रतिशत कोटा छुट्टयाएको छ । वीरगति प्राप्त तथा अशक्त सैनिकका सन्तानका लागि ५ प्रतिशत आरक्षण व्यवस्था गरिएको छ । हाल नेपाली सेनाले सैनिक साधारण सेवा, प्राविधिक सेवा, हवाई सेवा, ग्राड सेवा तथा अन्य विविध सेवा समूहमा भर्ना खुलाउँदै आएको छ । भर्ना छनोट सम्बन्धी सम्पूर्ण निर्णय निर्देशनालयको समन्वयमा लोकसेवा आयोगका अध्यक्ष सदस्य रहनेगरी, रक्षा मन्त्रालयको सचिव, कार्यरथि, प्रधानसेनापतिले तोकिएको विशेषज्ञ अधिकृत भर्ना छनोट निर्देशनालयको निर्देशक सहितको पदपूर्ति समितिले गर्ने व्यवस्था रहेको छ । कार्यक्रममा विभिन्न क्याम्पसका विद्यार्थी, प्राध्यापक, सञ्चारकर्मी तथा नेपाली सेनाका विभिन्न पदमा कार्यरत अधिकृतको उपस्थिति रहेको थियो ।

शिव-साबित्री स्मृति मुक्तक सम्मान कर्णालीका खत्रीलाई

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २२ चैत / भरना साहित्यिक परिवार मकवानपुरले शिवशिव-साबित्री स्मृति मुक्तक सम्मान कर्णाली प्रदेशका साहित्यकार कर्णबहादुर खत्रीलाई प्रदान गरेको छ ।

भरना साहित्यिक परिवार मकवानपुरको ३ सय २५ औं साहित्यिक श्रृंखलाको अवसरमा आयोजित ३२ औं मुक्तक साँझ २०८२ कार्यक्रमबीच खत्रीलाई सम्मान गरिएको हो । खत्रीलाई नगद १५ हजार ५ सय ५५ रूपैयाँ सहित सम्मान गरिएको छ । २०५५ सालमा हालको रकुमपश्चिममा जन्मिएका साहित्यकार खत्रीले कक्षा १२ सम्म अध्ययन गरेका छन् । साहित्यको क्षेत्रमा प्रतिभावान मानिने खत्रीले मुक्तक, कविता र गीतलेखनमा

कलम चलाउँदै आएका छन् । कार्यक्रममा मकवानपुरमा मुक्तक कृतिहरू प्रकाशन गरेका १३ जना मुक्तककारलाई पनि सम्मान गरिएको छ ।

सम्मानित हुनेहरूमा साहित्यकार पुरुषोत्तम आचार्य, देवराज खरेल, अनिप न्यौपाने (भावना), डिबी बर्तौला, डा. विश्वनाथ सञ्जेल, राम कार्की, विश्व अन्जान, दीपक गौतम, किसन पौडेल, राजबालु पहाडी, दिनेशकुमार शर्मा, एसआर मञ्जरी ओली, सुमी थिङ रहेका छन् । कार्यक्रममा भरना साहित्यिक परिवारको आयोजनामा भएको कक्षा ९ देखि कक्षा १२ सम्म अध्ययनरत विद्यार्थी सहभागी रहेको मुक्तक प्रतियोगितामा बकैयास्थित बुद्ध माविकी सुमिना दाहाल सर्वोत्कृष्ट हुन सफल भइन् ।

सानु खनाल र भवानी तिमल्सिना निर्णायक रहेको प्रतियोगितामा ७ जनाले मुक्तक प्रस्तुत गरेका थिए । प्रतियोगितामा दाहालका साथै रोशिता भट्टराई, मोनिका नेगी, नम्रता पराजुली, रोसिका खनाल, स्नेहा पराजुली, स्वस्तिका माफ्री समावेश थिए । यसअघि नै प्राप्त मुक्तकमध्ये उत्कृष्ट ९ वटा मुक्तक प्रतियोगितामा समावेश गरिएको थियो । लुम्बिनी प्रदेशका साहित्यकार रमेश प्रदर्शनको प्रमुखआतिथ्य तथा भरना साहित्य परिवारकी अध्यक्ष गायत्री रुपाखेत्रीको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा भरना साहित्यिक परिवारका संस्थापक अध्यक्ष रमेशमोहन अधिकारीलगायत मकवानपुरका साहित्यकार तथा साहित्यप्रेमीको उपस्थिति रहेको थियो ।

हेमन्त चम्किँदा बागमतीको लज्जास्पद हार

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २२ चैत / हेमन्त धामीले कीर्तिमानी बलिङ प्रदर्शन गरेपछि पीएम कपमा सुदूरपश्चिम प्रदेशविरुद्ध बागमती प्रदेश ४६ रनमै अलआउट भएको छ ।

आइतबार जनकपुरमा भएको खेलमा सुदूरले दिएको २१० रनको लक्ष्य पछ्याएको बागमती ११.२ ओभरमा ४६ रनमै अलआउट भएको हो । शुभ कंसाकारले सर्वाधिक ३२ रन बनाए । अन्य ब्याटले देविको अंकमा रन छुनै सकेनन् । ५ खेलाडी शून्यमै आउट भएका थिए । हेमन्तले घातक बलिङ गर्दै ६ ओभरमा १४ रन मात्र दिएर ७ विकेट लिए । स्पीनर शेर मल्लले ३ विकेट लिए । हेमन्तको पीएम कप इतिहासकै उत्कृष्ट बलिङ हो । यसअघि नेपाल पुलिस क्लबका दीपेन्द्रसिंह ऐरीले १० ओभरमा २० रन दिएर ७ विकेट लिएका थिए ।

हेमन्तले कम रन खर्चिएर ७ विकेट लिएका हुन् । यस्तै बागमतीको यो पीएम कप इतिहासकै कम योगफल हो भने समग्र पीएम कप इतिहासकै चौथो कम योगफल

हो । यसअघि बागमती गत संस्करणमा लुम्बिनी प्रदेशविरुद्ध ६७ रनमा पनि अलआउट भएको थियो । खेलमा टस हारेर पहिले ब्याटिङको निम्तो पाएको सुदूरले ४२.१ ओभरमा अलआउट हुँदै २०९ रन बनाएको थियो । नारायण जोशीले सर्वाधिक ७५ रन बनाए भने दीपक बोहराले ४० अनि अभिषेक पालले ३९ रन बनाए । बागमतीका प्रतिभा जीसी र सन्दीप लामिछानेले ४-४ विकेट लिए । रिजन ढकाल र सोनू देवकोटाले १-१ विकेट लिए । योसँगै ६ खेलमा पाँचौं जित निकालेको सुदूरपश्चिम १० अंकका साथ शीर्षस्थानमा उक्लिएको छ । सुदूरले शीर्ष ४ मा पर्ने सम्भावना बलियो बनाएको छ ।

मनहरी-२ मा बालसमूह गठन तथा परिचयात्मक कार्यक्रम

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २२ चैत / मकवानपुरको मनहरी गाउँपालिका वडा नं. २ अन्तर्गत ट्यांकीदमार टोल र दोभानटोलमा बालसमूहको बैठक तथा परिचयात्मक कार्यक्रम भएको छ ।

कार्यक्रम लिलामाया तामाङ (मनहरी गाउँपालिका वडा नं. १, २, ३ र ४ का बालमैत्री सहजकर्ता) को उपस्थितिमा सञ्चालन गरिएको हो । भविष्यका कर्णधारका रूपमा रहेका बालबालिकालाई सहोदार्गमा अघि बढाउने तथा निर्धक्करूपमा विचार व्यक्त गर्न सक्षम बनाउने उद्देश्यका साथ बालसमूह गठन अभियान अघि बढाइएको आयोजकले जनाएको छ । कार्यक्रममा बालबालिकालाई आफ्नो परिचय प्रभावकारीरूपमा कसरी दिने भन्ने विषयमा अभ्यास

गराइएको थियो । वार्षिक परीक्षा सम्पन्न भएपछि प्राप्त भएको विदा समयलाई सदुपयोग गर्दै बालबालिकाको मनोविज्ञानमा सकारात्मक सोच र विचार विकास गराउन पाएकोमा सहजकर्ता तामाङले खुसी व्यक्त गरिन् । बालबालिकाको सहभागिता सुनिश्चित गर्न वडाबाट बजेट विनियोजन गरी सहयोग पुऱ्याएकोमा

मनहरी-२ का वडाध्यक्ष राजकुमार पाख्रिनलाई धन्यवाद व्यक्त गरिएको कार्यक्रममा बालबालिका सहभागी गराएकोमा अभिभावकप्रति आभार प्रकट गरिएको थियो । कार्यक्रममा सहभागी स्थानीय युवा विद्यार्थी सूर्यबहादुर गोलेले अनुभव बाँड्दै बालबालिकालाई अभिभावक र गुरुजनप्रति इमानदार भई सतार्गमा अघि बढ्न प्रेरित गरे ।

स्थापना दिवसको अवसरमा फ्रिज सहयोग

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, २२ चैत / हेटौंडा-२ बुद्धचोकस्थित गामीण बहुउद्देशीय सहकारी संस्थाले आफ्नो २७ औं स्थापनाको दिवसको अवसरमा हेटौंडा-१० स्थित गोरक्षश्वरधाम संस्कृत वेद विद्यालयलाई एकधान फ्रिज हस्तान्तरण गरेको छ ।

संस्थाका सचिव रवीन ढकालको अध्यक्षता तथा विद्यालयका निमित्त अध्यक्ष सूर्यप्रसाद नेपालको प्रमुख आतिथ्यतामा कार्यक्रम भएको थियो ।

'संस्थाको स्थापना दिवसको अवसरमा संस्कृत वेद विद्यालयलाई फ्रिज प्रदान गरेका हो, गर्मी मौसम सुरु भएसँगै यहाँ बसेर अध्ययन गर्ने बटुक (विद्यार्थी)लाई सहजता पुग्नेछ', सचिव ढकालले भने 'हरेकवर्ष स्थापना दिवसमा विभिन्न सामाजिक कार्य गर्दै आइरहेका छौं ।' कार्यक्रममा विद्यालय प्रभ

गणेश धिताल, संस्थाका संस्थापक अध्यक्ष कृष्णप्रसाद पुडासैनी, सदस्यहरू गीता कोइराला, प्रभाकर पुडासैनी, संस्थाका व्यवस्थापक पुष्पा क्षेत्री

लगायतको आतिथ्यता रहेको थियो । कार्यक्रममा संस्थाका कर्मचारी, विद्यालयका शिक्षक तथा बटुकहरूको सहभागिता रहेको थियो ।

आकर्षक घडेरी बिक्रीमा

हेटौंडा वडा नं. १ स्वर्गलोक, हेटौंडा मोडल अस्पताल पछाडि

सम्पर्क:
८८५१०८६३८ (मुकुन्द कार्की)
८८४४५०५३४८ (श्री लामा)